

Kemal Kılıçdaroğlu, kariyerinde neredeyse hiç görülmemiş bir siyasi çeviklikle “ asırlar sonra” gündem belirleyen bir muhalefet liderine dönüştü.Bunun için bir adım atması gerekiyordu.o gün Deniz zeyrek'in köşesinde paylaştığı istatistiklere göre toplamda 600 bin adım atacağı bir yürüyüşe çıktı. Partisi adına yürümeyeceğini

adalet” için yürüyeceğini söyleyerek başladığı yürüyüş “ sen bir adım at,biz koşarız” diyen farklı kesimlerden giderek artan bir ilgi görüyor.

Antikapitalist Müslümanlar’dan Balyoz mağdurlarına,78’lilerden kadın örgütlerine,nükleer karşıtlarından futbol taraftarlarına her gün yeni bir ekibin yürüdüğünü görüyoruz haberlerde. Gün geçtikçe, İstanbul yakınlaştıkça uzuyor insan katarı.

İnsanın aklını başından alıp vestiyer fişi yerine huni uzatan bu sıcakta her gün başkaları ekleniyor yürüyüşe...

Tabana yapışan asfalta kuvvet sırtına yüklediği derdiyle yürüyenlerin ortak noktası sadece Enis Berberoğlu(selamlar bu vesileyle) kararı değil elbette.

Kılıçdaroğlu, daha yapılacak eylemin adının konması aşamasında baygınlık yaratan klasik CHP geleneğine uygun bir isimle değil, elindeki pankarta sadece” adalet” yazarak yola çıktı.

Ankara’dan İstanbul’a, Sahilden bostancıya özgürlük, Demokrasi Barış, İnsan Hakları, Hayvan hakları, Kardeşlik, Köfte, Piyaz, Ayran yanlısı ve Nükleer Karşısı Leylim Ley Yürüyüşüne bütün Halkımız davetlidir”

Demedi, sadece “ adalet” dedi ve banteline vurmuş oldu görüldüğü kadarıyla,

Bir karalık odağın yerleşmesine göz yumulan yargı sisteminin eskisinin hayrını

görmemiş,yenisinden şimdiden umudu kesmişler yürüyüşe geçince,ilgi artınca tepkiler de arttı.

Her adımda çevrilen baş,dikilen kulak,göz arttıkça tepkilerin tonu da keskinleşti.

Alaycı yaklaşımlar yerini aba altından sopa gösterilen cümlelere bıraktı...

“ Boş ver ya,yürüsün” tavrı, ipe sapa gelmez benzetmelere, takacak kulp bulamayışlara terk etti sahneyi.

Adalet sistemiyle karşılaşmasında öyle veya böyle hayal kırıklığı yaşamayan herhalde yoktur veya çok azdır.

Tacizci sapıkların,kafasına göre havalı tüfekle çocuk vuranın serbest kalabildiğini biliyoruz,okuyoruz görüyoruz....

FETÖ’nün tekerine çomak soktuğu için cezaevinde yatmışların FETÖ ile irtibatlı diyerek içeri alındığını biliyoruz,okuyoruz,görüyoruz.

Arkasın sağlam olanın işi raporuna uydurabilirken,dört günlük askerin,emir kulunun hala cezaevinde iddianame beklediğini biliyoruz,okuyoruz,görüyoruz.

Şehir zorbasına çarpılan da,malı ve canı yanan da,abartılı trafik cezası yiyen de,” muhbir vatandaş” imzalı şikayetle atılan pisliği temizleyene kadar canı çıkan da “ adalet” denildiğinde bir duruyor,düşünüyor.

Bu yürüyüşü ve toplumda harekete geçirdiği farklı katmanları sadece “ iktidarı zorda bırakmaya çalışanlar” veya terör örgütü maşaları” gbi görmek derinleşmiş,kökleşmiş bir problemi okuyamamak anlamına gelir.

“Adalet” lafını duyunca yüzünü ekşitenler,hakikaten adalet isteyenler,mağdur edilmişler,hakkını hakkıyla arayamamış,bulamamışların yürüyüşünü küçümsemek veya harekete boğmak sadece bu sebepten bile yanlış olacaktır. Yine kendileri bilir tabi... kalın sağlıcakla!